

מסורת הש"ס

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עב.

עין משפט
גר מצוה

(א) נעיל ע"ה. (ב) ג"ל דמיתא.
 (ג) כ"ב פ"ה. (ד) ובריה' (ה) ובריה'
 (ו) ובריה' עקבת כתיב' ובריה'
 (ז) ובריה' (ח) טהובת פ"ה
 (ט) ובריה' (י) ובריה'
 (יא) ובריה' (יב) ובריה'
 (יג) ובריה' (יד) ובריה'
 (טו) ובריה' (טז) ובריה'
 (יז) ובריה' (יח) ובריה'
 (יט) ובריה' (כ) ובריה'
 (כא) ובריה' (כב) ובריה'
 (כג) ובריה' (כד) ובריה'
 (כה) ובריה' (כו) ובריה'
 (כז) ובריה' (כח) ובריה'
 (כט) ובריה' (ל) ובריה'

מוסף רש"י

בין פסק עד שלא מדר.
 אם נזיל לחור קודם מדידה
 יאמר דכתיב נקיב, לא
 משיכה עבודה זרה על
 רשות טרק' י"ד דעדים על
 ארס' ולא הומו לרשותו
 שרי' לא פירקן דמתיב
 סיפא דקמי' בה פירקן
 מכלל דרשא' נזיל פירקן
 אלא הכנסה בעלמא.
 משקן והכניסין לתוך ביתו
 קמי' וכן משיכה לא
 משיכה אלא לקמי', שרי'
 הלא הוא חסד ומשיכה
 ארס טעין פירות לא
 הומו לקמי' אלא הפירות
 עד משקן הפירות עמא
 ורובי' ג"ב פ"ה. וכן
 מדר דאומר לרשותו, עד
 שלא פסק, אם נזיל לחור
 קודם פירוק חסדו, ארס'
 סיפא עמה נכפה
 מדידה נרשותו לרשות
 ונזיל לרשות דלא קמי'
 רשותו קודם פירוק,
 ואפילו משיכה קודם
 פירוק לא פסקה. ממתרס'
 לקמי' דלא פסקה דמתיב
 ולא מתיב ולא לרשותו.
 אהמטור' שמה פירוק
 דמתיב קודם יומר א'
 הנוקח יבא מול יומר,
 ומתיב דקמי' משך א'
 מדר פסק דמשיכה קודם
 משיכה וכו'. פירקן, בין
 מוכר בין לרשות והכניסין
 לרשותו, דים אלא הומו
 ברשותו דקמי' י"ב כתיב
 חילוקי' ורובי' דהך
 הכנסה לא קמי' משום דלא
 פסק, ארס' לא פסק כתיב
 הרי דקמי' ליה רשותו
 ואין יכול לחור אפילו
 קודם מדידה, דכשפת
 פירוק קמי' ליה רשותו
 ואין מלו של מוכר מעבד
 עליו וכו' (י"ג). מדר עד
 שאל פסק, לא קמי'
 ויכול לחור קודם
 פירוקו אלא משיכה
 קמי' וכו'. הברוק' קמי',
 והקטפרס' הרי משפט
 שמהונו מותרו הריס'
 ג' לא לטומאה.
 כגון המערה מכלי טהור
 לכל טהור וזוהי הקולט
 חסד משקה ע"ה הוליס,
 אינו חיבור למטה משקן
 הפלויס, וכן הקטפרס'
 אם הפירו' דרך ד'
 המותס' מחדשין
 והמתוסי' מחסריס'
 לטומאה, אין הפלויס'
 עומס, וכן אם היה
 עריכה פרכי' וכשי
 ראשי משקן ארס טהור
 וארס טהור ומשקה טהור

והוא ניקן להישבון. ולא מתיב להדורה להאי ישראל דהא מחיל עליה: אמאי נהרג. הא לא קמי' להך גזילה וכל היכא דאימתא של ישראל היא: ומשני האי דנהרג משום לעריס דישאל: אמאי לא ניקן להישבון. הא לא שייך ביה הישבון כיוון דעובד כוכבים לא קמי' דישאל היא: אינה כפורס הישבון. כלומר ה"ג קאמר אינה כפורס ארס גזילה דעובד כוכבים דכל היכא דאימתא דמרה היא. וה"ה לטוב פירוטה ויהא דוקא פחות לאשמעינן דנהרג עליה: אלא ש"מ משיכה קונה. הלכך קמי' קמא והדר קמי' האי ונהרג על שגול. ולא ניקן להישבון דרשא דוקא פחות משום פירוטה דישאל מחיל ולא מתיב עובד כוכבים להדורה: לך מוזינא לה. וקני מתיב נקינן: והא לא פסק. ולאשון דמיס ולא סמכא דעמיה אקנין דסבר אס ירעה לחזור ירעה עליו בדמיס: דמיו אסורין. אלא לא קמי' משיכה משום דלא פסק קודם לכן הלכך קנין נמי לא מהני: ה"ג מאי הוי עלה מאי הוי עלה דאמרן. קמא נלשון בעל ונתרא נלשון מימה: דלא. מהכא לא פשטינן לקנין דעלמא והכא משום חומרא דין נסך שאני דאמרינו רבנן למימר דלא קמי' משיכה נלא פירוק אלא בעלמא קני: משך מימה חמרו וטעולו. הרי שהי' מביא חמרו טעונין פירות וטעולו וטעולס ככתף ומשקה חמרו ממנו והכניסן לתוך ביתו (א) לא משיכה שאין משיכה קונה בני אדם פירות כל זמן שהן עליהם לא קמי': (א) בין פסק. דמיס אחרי כן: עד שלא פסקין. כלומר כל זמן שלא פסק יכול מוכר לחזור בו דמיה לא עדיפא משיכה ומשיכה גופא לא קמי' אלא אם כן פסק אלא מדר פסק או פסק ומדר פסק קמי' ליה בימו ולא בני משיכה: פירקן והכניסין לתוך ביתו פסק עד שלא מדר אין שניה יוכלין לקנין לחזור בו. דל"ג' דלא מדר כיון דפסק קמי' ליה רשותו במשלה: מדר עד שלא פסק שניה יוכלין לחזור בו. מדי ורשותו לא קמי' עד דיפסק. אלא משיכה נלא פירוק לא קמי': קמי' קמא. דהא פסק וקנו מיניה: וזו אנסוס. זה שנתן לו מאה ועשרין אנסו ומוכרה וכל כמה דלא יהנו ליה כלי האי לא היה בדעמיה לזונה ואיכה אז מוזינא ליה בשייה קאמר ליה והא לא זבנה מדעמיה אלא בעל כורחיה: א"ל כדשיימי כסלפא. מוזינא לה ניהלך. כיון דנקט דלא שומא ונקט לתלם שכן ב"ד סתם לתורת דיינין נחת ואפילו מרי מגו תלמא שמין אותו והס שלישי חלוק על השיס אוליגן כתר רובא: דאמרי בני סלפא. לישן זה לא כפורס דיינין נחת ולאמיתת שלשתן

תכיון: כדשיימי בארבעה. כיון דנחת לעדות להרבות דעות יומר מכדי ב"ד ודלא לאו לתורת דיינין נחת ולא אוליגן כתר רובא עד דאמרין כוליהו דאי חולקין מאי אהנו ליה דעות: בתנ"י משפך. טריטור' ומלמעלה פיו רחב ומלמטה נקב וקאמר ומושיבין אותו על פי זלומית של חולקין שפיהן זר ושופטין שנין מן המידה למוכו והוא יורד לתוך הזלומית: אם יש בו. בשולי המשפך: עכבה יין. מקום שמתעכבה שם טיפת יין: אסור. לפי שנאשר שם מן היין שמדד לתוך זלומיתו של עובד כוכבים. ובגמרא (שם) מפרש בעובד כוכבים המערה ואליגערין עכבה יין דמשפך במאי מיתקרא: המערה מכלי אל כלי אס שפירס ממנו מוסר. ובגמרא (שם) מפרש בעובד כוכבים המערה ואליגערין לאשמעינן אה שעירה למוכו אסור משום כחו והעליון מותר דלא גזור רבנן בעמו למיקר ההוא דגב' כנלוך. קלוח לניור הבא מלמעלה למטה בזקופה כמרוז של גגין: קטפרס. מים הנאזן מלמעלה למטה דרך מדרון של תל גבוה זקוף: ומשקה טופס. ואין בו טופס על מנת להטפס שאס טופס כהו ויכל להטפס דבר אחר: אינו חיבור לא לטומאה. אם משקין תלושין הן ונגע טמא כחתחון העליון טהור וכן לענין משקה טופס אפילו במקום חלק משקה מכאן ומכאן ומשקה טופס כאלמע ונגע טמא כמשקה ממשקין ומכאן טהורין וע"פ שמתווכרין לו: ולא לעשרה. גממית שאין בה ארבעים סאה וזקוק או קטפרס או משקה טופס מחבר לגממית זו מקוה שלם אינה חיבור והטובל בגממית לא עלתה לו טבילה: האשבורן. זיקוק ארץ מליחה שנתבקעה וקוה שם מים חיבור לטומאה ולטהרה: לין נסך. שהמערה מכלי כשר לין נסך נאסר אף מה שצבלי העליון דרך נקב: הא

תכיון: כדשיימי בארבעה. כיון דנחת לעדות להרבות דעות יומר מכדי ב"ד ודלא לאו לתורת דיינין נחת ולא אוליגן כתר רובא עד דאמרין כוליהו דאי חולקין מאי אהנו ליה דעות: בתנ"י משפך. טריטור' ומלמעלה פיו רחב ומלמטה נקב וקאמר ומושיבין אותו על פי זלומית של חולקין שפיהן זר ושופטין שנין מן המידה למוכו והוא יורד לתוך הזלומית: אם יש בו. בשולי המשפך: עכבה יין. מקום שמתעכבה שם טיפת יין: אסור. לפי שנאשר שם מן היין שמדד לתוך זלומיתו של עובד כוכבים. ובגמרא (שם) מפרש בעובד כוכבים המערה ואליגערין עכבה יין דמשפך במאי מיתקרא: המערה מכלי אל כלי אס שפירס ממנו מוסר. ובגמרא (שם) מפרש בעובד כוכבים המערה ואליגערין לאשמעינן אה שעירה למוכו אסור משום כחו והעליון מותר דלא גזור רבנן בעמו למיקר ההוא דגב' כנלוך. קלוח לניור הבא מלמעלה למטה בזקופה כמרוז של גגין: קטפרס. מים הנאזן מלמעלה למטה דרך מדרון של תל גבוה זקוף: ומשקה טופס. ואין בו טופס על מנת להטפס שאס טופס כהו ויכל להטפס דבר אחר: אינו חיבור לא לטומאה. אם משקין תלושין הן ונגע טמא כחתחון העליון טהור וכן לענין משקה טופס אפילו במקום חלק משקה מכאן ומכאן ומשקה טופס כאלמע ונגע טמא כמשקה ממשקין ומכאן טהורין וע"פ שמתווכרין לו: ולא לעשרה. גממית שאין בה ארבעים סאה וזקוק או קטפרס או משקה טופס מחבר לגממית זו מקוה שלם אינה חיבור והטובל בגממית לא עלתה לו טבילה: האשבורן. זיקוק ארץ מליחה שנתבקעה וקוה שם מים חיבור לטומאה ולטהרה: לין נסך. שהמערה מכלי כשר לין נסך נאסר אף מה שצבלי העליון דרך נקב: הא

קמא א"מ מ"י פ"ט מהל'
 מלכס הלכה ע':
 ק"ב ב"מ פ"ח מהל'
 מפרכה הלכ' ו' סמג
 פשין פ"ט טו"ש"ע ח"מ ט"ו
 ר"ד ספ"ק א' ודלא קמי' קמא
 וכן הוא בפירוט בהג"ה
 פלפלין:
 ק"א ג"מ"י ש"ס פ"ד הלכ'
 ג' סמג פשין סכ
 טור ש"ע ח"מ ט"ו ר' ספ"ק
 ח:
 ק"ב ד"מ"י ש"ס טו"ש"ע
 ש"ס ספ"ק א':
 ק"ג ה"מ"י ש"ס פ"ח
 הלכה ו' סמג פשין
 פ"ט טו"ש"ע ח"מ ט"ו ר'
 ספ"ק א' ונכר אלפס כ"ב
 פ"ק ו' דף ת"ן:
 ק"ד ו' מ"י ש"ס הלכ' ח
 טו"ש"ע ש"ס ספ"ק א'
 ק"ה ח"מ"י ש"ס טו"ש"ע
 ש"ס ספ"ק א':
 ק"ו ט"מ"י ש"ס טו"ש"ע
 ש"ס פ"ד ור"י ק'
 ספ"ן ו' ונכר אלפס ססן:
 ק"ז ו' מ"י פ"ח מהל'
 מלכס ח' סמג פשין
 הלכה ו' סמג פל"ן קמ'
 טור י"ד ט"ו ס' (ה) ו'
 ק"ח ב"מ"י ש"ס טו"ש"ע
 ס' ס' ס' טו"ש"ע י"ד
 ס' קמ' ספ"ק א':
 ק"ט ל' מ"י פ"ח מהל'
 טומאת הל' ס' ס' ס'
 א' והלכה ו':
 ק"כ מ"מ"י (פ"ד) ו' (פ"ד)
 מהל'
 מלכס ח' סמג פל"ן
 אשירות הל' י' סמג פל"ן
 קמ' טו"ש"ע י"ד ס' ק'
 ספ"ק א':

הגהות הב"ח

(א) נ"פ' מלמרי כחלתא.
 ז"ב עינן דמקוסות פ"ק
 דמנהגין ד' ו' דיה
 פ"ט: (ב) רש"י ד' דיה
 משך ו' לתוך ביתו דלאו
 משיכה היא שאין:
 (ג) רוב דיה ומאי ו' פ"ה
 פ"ה הא לא שייך פ"ה
 הישבון דכל היכל ו' ו'
 והשיב את הטילה ו' ו'
 פשעי' דליכא למיד
 שמהל:

הגהות מר"ב

רנשבורג
 (א) רש"י דיה ב"ב ספ'ק
 דמיס אחר כן. י"ב י"ב
 מלא בני סה ונלשון
 הכרעיס וז"ל כ"ב' אלו:

לעני רש"י

טריטור' (אינשבורג)
 ספ"ק.